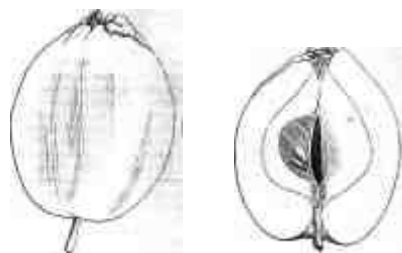

6. Gult Augustæble.

Postophe d'été — Sommer Gewürzäpfel.

Literatur og Synonymer:

1. Weisser Sommergewürzäpfel (Diel, Kernobstsorten, 3die Äblehefte, 1800, p. 23).
2. Weisser Augustcalville. Palästiner. Calville précoce (id., 21de Hefte, 1819, p. 3).
3. Postophe d'été (André Leroy, Dictionnaire de pomologie, Nr. 348).
4. Sommer-Gewürzäpfel (Oberdieck, Illustriertes Handbuch der Obstkunde, Nr. 86).
5. Sommar-Kryddäple (O. Eneroth,, Handbok i svensk pomologi, 1866, p. 145). ,

Historie. — Endskjønt dette Æble udenfor Danmark af Pomologer ikke synes at være bekjendt under Navnet gult Augustæble*), så har jeg dog bibeholdt dette Navn, da det passer med Frugtens Modningstid og Farve. — Det dyrkedes allerede i Midten af forrige Århundrede, og var den Gang meget almindeligt i Omegnen af Paris, hvor en Planteskolegartner Chaillou i Vitry i 1755 anfører det i sit Catalog både som podet på Vildling og på Doucin. Navnet Postophe udleder Leroy deraf, at dette Æble i Frankrig først er bleven dyrket i Postroff, et Sted i Nærheden af Sarrebourg (Meurthe), nær ved den belgiske Grænse, og at det som Frugtnavn er bleven forvansket til Postoff, som det blev skrevet i Chaillou's Catalog. Æblets Oprindelse er ikke bekjendt, men det antages at stamme fra Holland, hvor den hollandske Pomolog Knoop allerede har beskrevet det i 1760 under Navnet «Witte Kruid - Appel» og tilføjer, at det er identisk med Palæstina Æblet. Diel beskrev det i 1800 under Navn af Weisser Sommer Gewürzäpfel, i 1821 under Navnet Weisser Augustcalville med Synonymerne Palæstina og Calville précoce. Her i Landet har det, såvidt som det kan skjønnes efter de gamle Træer, der i Midten af dette Århundrede forefandtes her, været dyrket siden forrige århundrede Og er sandsynligvis indført hertil ad Søvejen fra Holland.

*) Dog må dette Navn have været de Boskooper Planteskolegartnere bekjendt, da de i Midten af dette Århundrede sendte os Træer af dette under Navnet gult Augustæble.

Beskrivelse af Træet. — Træet er i Ungdommen, uden at høre til de kraftigt-voxende Sorter, af smuk og god Væxt og hårdført. Det bliver, selv om det bliver podet på kraftige Vildstammer, ikke ret stort, hvortil dets tidlige Frugtbarhed mulig bidrager noget. — Årskud temmelig talrige, middellange, middeltykkede, knæede, oliven og gullig lysebrune med lidt rødt på Solsiden, punkterede med temmelig talrige, fine Lenticeller. — Bladknopper: afrundet kegleformede, lidt dunede, tilliggende, med brune, ikke fastsluttende Knopskjæl. — Blade: på Årskuddene middelstore, ægformede eller ægrunde, med tilføjet kort Spids og uregelmæssig spidst og skarpt savtakket Rand, samt tynd og stiv, middellang Bladstilk; på Frugtknoppeme ere Bladene af lang-elliptisk Form. — Frugtknopper: middelstore, lang-ægformede, med lysebrune og mørkebrune meget uldede, ikke ganske sluttende Knopskjæl. — Blomster: små, udvendig rosaviolette, indvendig hvide eller lyserøde; de fremkomme temmelig tidligt.

Frugtbarhed: tidlig og stor.

Kultur. — Dette Æbletræ bør især podes på Æblevildstamme og opelskes som halvstammet eller lavstammet Træ. I Ungdommen lader det sig også forme til smukke Pyramider. Under almindelig gode Forhold kan det

plantes som halvstammet Træ. Det tager godt fat på Paradisstamme, men det bliver her på kun lille af Væxt og hurtig afkræftet.

Beskrivelse af Frugten. — Størrelse: middelstor (69 mm. lang og 56 mm. bred). — Form: sædvanlig af større Længde end Brede, tykbuget ægformet, sjældnere valseformet; Bugen sidder på Midten, aftager derfra stærkest imod Bægeret og har ofte en lidt tilspidset Bægerende. Tværsnittet kantet. — Frugtstilk: middellang, (12—15 mm.), middeltuk, træagtig, grøn og brunlig, håret, indleddet i en middeldyb, temmelig snæver, ofte ujævn Stilkgrube. — Bæger: oftest helt lukket, grønt, lidt håret; Bladene temmelig lange, middelbrede, sluttende i Bunden, lidt indadbøjede og med udadbøjede Spidser, anbragte i en næsten flad

•og snæver Nedsækning imellem talrige Folder og brede uregelmæssige Ribber, som løbe ned over Frugten indtil Stilkgruben. Bægerrøret kegle-tragtformet. Støvtrådene lidt over midtstillede. — Hud: glat, glinsende, fra Træet med lidt Dug, på Lageret lidt smattet, gullig lysegrøn, senere lysegul; Solsiden eller en mindre Del af denne er ofte bedækket eller blot flammet med mat, lysere eller mørkere rødt. Punkterne talrige, gråhvide, ofte lidet iøjefaldende. Lugt: kraftig, aromatisk. — Kjød: gullig-hvidt, næsten fint, mørt, tilstrækkelig saftigt, behagelig vinsyrligt, lidt mindre sødt og med en ikke meget kraftig, men fin Aroma. — Kjærnehus: nærmest ægformet; Kamrene imod Stilken spidse, imod Bægeret afrundede, opridsede, rummelige, indeholdende hver 1 eller 2 næsten små, ægformede, spidse, men godt udviklede, kaffebrune Kjærner. Axehule bred.

Modenhed. — Sædvanlig er Æblet tjenligt til Forbrug i sidste Halvdel af August og spises bedst fra Træet. Det kan opbevares i 2—3 Uger, når det plukkes før det begynder at blive gult.

Kvalitet: når det nydes i passende Tid, er det en meget god Bordfrugt, overmodent bliver det melet Tillige er det en delikat Kompotfrugt.